

Σήμερα το έθνος μας γιορτάζει τον μεγάλο ξεσηκωμό του 21. Και τι κακή σύμπτωση! Τότε όλα τα 'σκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά του τρομερού Σουλτάνου. Σήμερα είμαστε κλεισμένοι κατ' οίκον και ζούμε με το φόβο του κορωνοϊού.

Πέρασαν 199 χρόνια από τότε κι όμως όλα σχεδόν είναι ίδια όπως και τότε. Τότε διαφέντευε την Ευρώπη η Αγγλία, η Γαλλία, η Αυστρία του Μέτερνιχ και σε μικρότερο βαθμό η Ρωσία. Σήμερα οι ίδιοι παίκτες κάνουν κουμάντο στη χώρα μας και την Ευρώπη πλην της Αυστρίας και της Ρωσίας, ενώ εισήλθαν και καινούργιοι παίκτες όπως η Γερμανία και κυρίως η Αμερική.

Τα δύο πρώτα χρόνια της επανάστασης όλοι οι Έλληνες ενωμένοι και στηριζόμενοι αποκλειστικά **στις δικές τους και μόνο στις δικές τους δυνάμεις** συνέτριβαν τη μία μετά την άλλη τις στρατιές του κραταιού Σουλτάνου. Μετά το 1823 τα πράγματα για τη μικρή μας χώρα και τον πεινασμένο λαό της πήρανε εντελώς διαφορετική τροπή και η λαογέννητη επανάσταση κινδύνευσε με πλήρη αφανισμό. Δυστυχώς το ό, τι έγινε εκείνα τα κρίσιμα χρόνια, καθορίζει μέχρι σήμερα το μέλλον μας. Η πολυπόθητη ελευθεριά και ανεξαρτησία δεν ήρθαν ποτέ στη χώρα μας.

Πώς και γιατί έγινε αυτό; Στη σύγκρουση Κοτσαμπάσηδων και Καπεταναίων (για το ποιος θα κάνει κουμάντο στο νέο ελληνικό κράτος) επικράτησαν οι Κοτσαμπάσηδες και κυρίως το εφοπλιστικό κεφάλαιο της Ύδρας με τους Κουντουργιώτηδες. Υπογράφηκαν τα δύο ληστρικά δάνεια του αγώνα από τον οίκο Ρώτσιλντ της Αγγλίας, δάνεια που υποθήκευσαν τη χώρα και με τα άλλα δάνεια που επακολούθησαν στη συνέχεια, έβαλαν οριστική ταφόπλακα στην πολυπόθητη εθνική ανεξαρτησία και ελευθερία.

Από τη στιγμή που ο ξένος παράγοντας, οι ξένες δυνάμεις αναμείχτηκαν στα πράγματα

της χώρας μας και τοποθέτησαν τους δικούς μας ντόπιους πράκτορες, επάρχους, τοποτηρητές, ανθύπατους, όπως θέλετε ονομάστε τους, για να κάνουν κουμάντο και να διαφεντεύουν τη χώρα **για ίδιον και μόνο ίδιον όφελος**, η εθνική ανεξαρτησία, η ελευθερία, η πρόοδος και η προκοπή αυτού του τόπου πήγαν περίπατο και η κατάσταση αυτή δεν πρόκειται να αλλάξει, αν ο ίδιος ο λαός μας δεν πιστέψει στις δικές του δυνάμεις και πάρει την υπόθεση της εθνικής ανεξαρτησίας και κοινωνικής χειραφέτησης στα δικά του και μόνο στα δικά του χέρια. Το τι επακολούθησε μετά είναι σε όλους γνωστά. Επιγραμματικά μόνο να αναφέρουμε ορισμένα κομβικά και καιρία:

1. Μετά τα δάνεια και τις λίρες της Αγγλίας τι είδαμε; Εμφύλιος, πράξη υποτέλειας, ο Μακρυγιάννης με τον Καραϊσκάκη και τους άλλους Ρουμελιώτες μπούκαραν στην Πελοπόννησο, τα έκαναν γης Μαδιάμ και κυνηγούσαν τον Κολοκοτρώνη και τους οπαδούς του. Στη συνέχεια ο Μαυροκορδάτος κυνηγούσε και δικάζε τον Καραϊσκάκη και δολοφονούσε τον Ανδρούτσο. Οι λίρες των δανείων και συνέχιση της εξουσίας των Κοτσαμπάσηδων όπως και στην τουρκοκρατία, ήταν οι αιτίες του εμφυλίου.

2. Ο Κολοκοτρώνης μπήκε δυο φορές στη φυλακή τη μία από το Μαυροκορδάτο και τους Κουντουργιώτηδες και την άλλη από τον Όθωνα, ενώ από τον Όθωνα μπήκε φυλακή ο Νικηταράς και άλλοι αγωνιστές του 21. Και για τις «πολύτιμες υπηρεσίες» που πρόσφερε προς το έθνος το αμούστακο παιδαρέλι της Βαυαρίας του στήθηκε και μεγαλοπρεπής ανδριάντας στο Ναύπλιο. Δε γίνεται αλλιώς! Αυτοί που κατέστρεψαν την πατρίδα, φυσικά και πρέπει να τιμώνται!

3. Οι Άγγλοι δια χειρός Μαυρομιχαλαίων δολοφονούν τον Καποδίστρια, τον μοναδικό πατριώτη και μεγάλο Έλληνα πολιτικό, τον μεγαλύτερο διπλωμάτη της εποχής. Σε πιάνει τρέλα μόνο που το σκέφτεσαι. Δολοφονούν τον Καποδίστρια τον κορυφαίο πολιτικό και διπλωμάτη της Ευρώπης και μας φέρνουν ένα 18άχρονο παιδαρέλι, τον Όθωνα, για να κυβερνήσει την Ελλάδα, γιατί βλέπετε ο Καποδίστριας θα έφτιαχνε κράτος ανεξάρτητο, κυρίαρχο και ελεύθερο και όχι προτεκτοράτο. Έπρεπε να βγει απ' τη μέση ο Καποδίστριας, γιατί δεν εξυπηρετούσε τα συμφέροντα των «Συμμάχων μας» και των ντόπιων τοποτηρητών τους.

4. Από τα δύο πρώτα δάνεια του αγώνα επακολούθησαν άπειρα δάνεια, η Ελλάδα αλυσοδέθηκε με τα συνεχόμενα δάνεια, το γαϊτανάκι συνεχίζεται, τώρα ήρθαν και τα μνημόνια και φυσικά οι «Σύμμαχοί μας» να είναι καλά και οι ντόπιοι δυνάστες μας και βέβαια πάντα θα «ανήκομεν εις την δύσην» για το καλό μας εννοείται. Τα δάνεια και ο συνεχής δανεισμός της χώρας υπόσκαπταν και θα υποσκάπτουν συνεχώς στο μέλλον κάθε προσπάθεια για εθνική ανεξαρτησία, κοινωνική ευημερία, πρόοδο και ανεξάρτητη εθνική

πορεία. Τα δάνεια είναι αυτά που εξαθλιώνουν το λαό από τη μια και από την άλλη πλουτίζουν και κρατάνε γερά γαντζωμένους στην εξουσία τους ντόπιους πολιτικούς και τα τζάκια της χώρας.

5. Αυτόν τον δύσμοιρο τόπο από το 21 και μετά τον κυβερνούν το πολύ 10 οικογένειες με τους παρατρεχάμενούς τους. Αν δεν είναι Παπανδρέου, θα είναι Καραραμανλής ή Μητσοτάκης και άλλοι πεντέξι. Είναι πράγματι καταπληκτικό αυτό που συμβαίνει με την οικογενειοκρατία στην Ελλάδα. Πρέπει καθημερινά η μπανανία να αποδεικνύει ότι είναι μπανανία και άθλιο προτεκτοράτο. Μια μικρή ομάδα ντόπιων, σε στενή σχέση και εξάρτηση με ξένους, διαφεντεύουν τις τύχες της χώρας εδώ και 200 χρόνια.

6. Μετά το 21 ποιοι τιμήθηκαν; Άλλοι έχυσαν το αίμα τους, άλλοι πολέμησαν και άλλοι δοξάστηκαν. Αυτοί που έχυσαν το αίμα τους πέθαναν ρακένδυτοι και πειναλέοι, ενώ οι άκαπνοι και οι λουφαδόροι πλούτισαν. Άλλα έγιναν και άλλα γράφτηκαν. Το αληθινό 21 ακόμα δεν γράφτηκε. Γράφτηκαν παραμύθια και μύθοι που βόλευαν τους Κοτσαμπάσηδες και την άρχουσα τάξη και όχι η πραγματική ιστορία. Και πολύ φοβάμαι ότι του χρόνου που έχουμε τα 200 χρόνια από το μεγάλο ξεσηκωμό του γένους και με τις επιτροπές και τα επιτροπάτα που συστήθηκαν και θα συστηθούν, μάλλον ο στόχος δεν θα είναι να τιμηθεί το 21, να είναι φάρος και οδηγός της φυλής και του έθνους, αλλά ο στόχος θα είναι να θαφτεί, να διαστρεβλωθεί και να ξεχαστεί το 21.

7. Ο εθνικός μας ποιητής, ο Παλαμάς, πριν μερικά χρόνια έκραζε: «Αυτόν το λόγο θα σας πω δεν έχω άλλον κανένα. Μεθύστε με το θάνατο κρασί του 21». Και αύριο, και του χρόνου, και πάντα, θα μεθάμε με το θάνατο κρασί του 21, το 21 του Κολοκοτρώνη, του Ανδρούτσου, του Καραϊσκάκη, της Μαντώς, του Νικηταρά και όλων των χιλιάδων ανώνυμων παλικαριών που γυμνοί, ξυπόλητοι και πειναλέοι τα έβαλαν με την κραταιά αυτοκρατορία της Ανατολίας, αλλά και με την Ιερά Συμμαχία των «αιώνίων συμμάχων μας» και νίκησαν. Νίκησαν, γιατί αγωνίζονταν για την ελευθερία, την πατρίδα, το δίκιο και την αξιοπρέπεια. Σε αυτά τα ανώνυμα παλικάρια χρωστάμε την ελευθερία μας. Σήμερα γιορτάζουμε αυτό το 21 και όχι το 21 του Μαυροκορδάτου του Κωλέττη, του Κουντουργιώτη και των σημερινών απογόνων τους που έχουν εξαθλιώσει και πτωχεύσει τη χώρα μας. Γιατί 21 και μνημόνια, θεσμοί, τρόικες, δάνεια, ΔΝΤ, «σύμμαχοι» και όλες οι αλυσίδες που έχουν περάσει και σκέφτονται να περάσουν στο λαό μας δεν συμβιβάζονται, δεν έχουν καμιά σχέση με το 21. Και τότε και τώρα ζητούμενο ήταν και είναι η εθνική ανεξαρτησία, η ελευθερία, η κοινωνική δικαιοσύνη και προκοπή, η αξιοπρέπεια.

8. Ο λαός μας μετά το 1453 και για 400 ολόκληρα χρόνια ουδέποτε συμβιβάστηκε και αποδέχτηκε την τυραννία και τη σκλαβιά των Οθωμανών. Αυτό το δείχνουν τα αμέτρητα

εθνικά κινήματα που έλαβαν χώρα σε όλη την ελληνική επικράτεια αυτά τα 400 χρόνια. Το ίδιο γίνεται και μετά το 21. Αδιάκοπη είναι η πάλη του ελληνικού λαού αυτά τα 200 χρόνια ως τις μέρες μας για πραγματική εθνική ανεξαρτησία, κοινωνική δικαιοσύνη, ελευθερία και προκοπή. Το σίγουρο είναι ότι ο λαός μας με την πάλη του και τον αγώνα του θα επιβάλει στους κρατούντες ντόπιους και ξένους (και το γνωρίζουν και οι ίδιοι αυτό πολύ καλά) το δίκιο του και αυτό που συμφέρει τη χώρα και τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού. Μπορεί να χρειαστούν άλλα 200 χρόνια, αλλά σίγουρα, εύχομαι να είναι γρήγορα, θα ξημερώσουν καλύτερες μέρες για το λαό μας, τη χώρα μας και τον κόσμο ολόκληρο. Ο ήλιος της δικαιοσύνης θα φέξει ολόλαμπρος στην Ελλάδα και στον κόσμο ολόκληρο. Θα ζεστάνει τις καρδιές όλων των φτωχών, των απλών και των κατατρεγμένων όπου γης.

Καρανάσιος Λ. Στέλιος

Το άρθρο έχει {hits}714{/hits} αναγνώσεις